

a 2007 0259

Invenția se referă la medicină, în special la medicina curativă și sportivă.

Esența metodei de determinare a duratei maximal admisibile a efortului fizic constă în determinarea în stare de repaus, apoi la efort fizic, peste fiecare 3 min a frecvenței contracțiilor cardiace, frecvenței respirației, tensiunii arteriale sistolice și diastolice, după care datele obținute se înregistrează grafic cu stabilirea direcției vectorului pentru fiecare indice și se determină timpul în care direcțiile stabilite ale vectorilor diferă între ele, care corespunde duratei maximal admisibile a efortului fizic.

Revendicări: 1